

Dnes je už aj na Slovensku vďaka medializácii nášho predsedníctva známy fakt, že Predsedníctvo Rady Európy rotuje medzi členskými krajinami každých šesť mesiacov. Počas polročného obdobia vedie predsedajúca krajina zasadnutia na všetkých úrovniach Rady. Tento systém sa zaviedol Lisabonskou zmluvou v roku 2009. Svoju príležitosť tým dostalo aj Slovensko, ktoré sa predsedníckych povinností zhostí v júni 2016. „*Podľa toho, ako sa Slovensko predsedníctva chopí, nás budú posudzovať naši partneri, európske inštitúcie a globálna komunita,*“¹ hovorí o očakávaniach v súvislosti s predsedníctvom minister zahraničia Miroslav Lajčák. Je to veľký záväzok. Sme naň pripravení? Čo nám prinesie? Je predsedníctvo o nás a našich témach?

Členské štáty, ktoré vykonávajú predsedníctvo, úzko spolupracujú v trojčlenných skupinách, ktoré sa nazývajú „triá“ či „trojice“. Trio predsedníctiev stanovuje dlhodobé ciele a pripravuje spoločný program, v ktorom určuje témy a hlavné otázky, ktorými sa bude Rada zaoberať počas 18 mesiacov. Časť agendy nášho predsedníctva sa teda musela riešiť v úzkej spolupráci s naším „triom“ Holandskom a Maltou. Ako ďalšie obmedzenie vnímam, že základná kostra programu nášho predsedníckeho tria, bola pripravená Generálnym sekretariátom Rady EÚ a nie samotnými krajinami. V rámci neho 85% vyplýva zo spoločného programu tria a legislatívneho plánu Komisie a len 5% tvoria národné priority predsedajúcej krajiny.² Bude naše predsedníctvo teda „slovenské“? Má pre nás reálny význam?

Ako prvé pozitívum vnímam zviditeľnenie Slovenska. Jednou z najväčších výhod predsedníctva je záujem ostatných členských krajín o tú predsedajúcu. Podobne, ako spomenul štátny tajomník Ministerstva zahraničných vecí a európskych záležitostí SR, Ivan Korčok, v jednom zo svojich rozhovorov, mnohé vyspelé krajiny sa na nás budú obracať so svojimi žiadosťami a budú nás potrebovať oveľa viac, ako predtým. Už nebudeme len tou malou krajinou v srdci Európy, ale krajinou, ktorá má možnosť podieľať sa na súčasnom politickom dianí v Európskej únii. A riešiť budeme témy veľmi citlivé pre Európu. Hoci medzi priority slovenského predsedníctva avizované v stredu v Bruseli patrí rozpočet EÚ, prehlbovanie vnútorného trhu či vonkajšie vzťahy EÚ, na stole budú ležať otázky migrácie, v energetike North Stream 2 alebo brexit. Jednou z otázok, ktorá bude pre Slovensko najťažšia, je práve tá migračná. A to pre ostré vystúpenia proti migrantom počas predvolebnej

---

¹Dostupné na: <http://euractiv.sk/fokus/slovenske-predsednictvo/predsednictvo-eu-ambicie-a-obavy-slovenskych-ministrov/>, zobrazené dňa 5.júna 2016

²Dostupné na: <http://www.minzp.sk/europska-unia/predsednictvo-rade-eu/slovenske-predsednictvo-2016/program-priority/>, zobrazené dňa 1.júna 2016

kampane na Slovensku. Mnohé strany si svoj program definovali práve cez odmietanie migrantov a ich prerozdeľovania. Sme ta túto tému v predsedníctve pripravení?

Prestíž. To je totiž ďalšia z výhod, ktoré nám prinesie predsedníctvo v Rade Európskej úni. Vďaka tejto možnosti sa dostaneme na oči celej Európy. A to nielen politickým predstaviteľom, ale aj širšej verejnosti. A nebudú to len naši politici, ale hlavne ich názory. Myslím si preto, že to, čo povedia a budú sa snažiť presadiť, by malo byť vždy veľmi dobre premyslené a pripravené, aby ich rozhodovanie nám nebolo na škodu a neprinieslo nám práve negatívnu reklamu. Tento môj názor najlepšie vystihuje názor Augustína: „*Vedieť mlčať je ťažšie, ako hovoriť. Mnohí hovoria, lebo nevedia mlčať.*“ Naša krajina si predsa zaslúži, aby ju zastupovali múdri a schopní ľudia, ktorí budú reprezentovať Slovensko len v tom najlepšom svetle! A preto by možno bolo dobré mlčať o diskriminačných, možno až rasistických pohľadoch veľkej časti našej politickej reprezentácie.

Čo mňa, ako študentku, zaujíma, je otázka mladých a školstva. V rezorte ministra Petra Plavčana (SNS) majú pre predsedníctvo motto „podpora a rozvoj talentu“. Pýtam sa, ako sme schopní zhostiť sa tejto témy v krajine, z ktorej tisíce najtalentovanejších, silne motivovaných mladých ľudí odchádza do zahraničia. Pre katastrofálny stav školstva, pre nedostatok príležitostí rozvíjať talent, pre rodinkárstvo, korupciu, byrokráciu. Ako sa vyrovná Slovensko s témou mládeže? Máme čo ponúknuť? V napĺňaní tejto agendy som veľmi skeptická. Venovať sa minister chce aj vzdelávaniu a práci s mládežou pri podpore „spoločných európskych hodnôt a prevencii extrémizmu a radikalizmu, s ktorými sa v poslednej dobe stretávame v Európe. Obávam sa, že tu Slovensko môže ponúknuť tiež skôr príklad ako tému riešiť.

Ako som sa dočítala, predstavy našich ministrov o slovenskom predsedníctve sú dosť neskromné. Minister vnútra Robert Kaliňák si od neho sľubuje „skvelú, politickú a spoločenskú reklamu“ pre Slovensko, Peter Kažimír z financií vidí „výborné politické, biznisové a v neposlednom rade intelektuálne PR“. „Sľubujem si od predsedníctva pozitívnu emóciu voči Slovensku,“ dodáva.³ Tak len dúfam, že nebude platiť známe „pýcha predchádza pád. Podľa môjho názoru, Slovenská republika si zaslúži dostať sa do povedomia širokej verejnosti. Nechceme predsa, aby si nás donekonečna zamieňali so Slovinskom, s ktorým máme len podobný názov a vlajku a tiež nás stále spájať s Českou republikou, keďže už dvadsaťjeden rokov sme samostatným štátom.

---

³ Dostupné na: <http://euractiv.sk/fokus/slovenske-predsednictvo/predsednictvo-eu-ambicie-a-obavy-slovenskych-ministrov/>, zobrazené dňa 5. júna 2016